

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย
ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าไม่มีมูล ก็ไม่ตัดอำนาจของอธิบดีที่จะดำเนินการทางวินัยต่อไป

เรื่องดำที่ ๖๒๑๐๐๖๐ เรื่องแดงที่ ๐๐๓๔๑๖๓

ผลคำวินิจฉัย ยกอุทธรณ์

การดำเนินการทางวินัย ต้นสังกัดดำเนินการเอง

การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ (๑๑) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และเห็นว่ากรณีไม่มีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย จึงให้ยุติเรื่อง ก็ไม่เป็นการตัดอำนาจของอธิบดีในฐานะผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๗ (๑๐) ที่จะพิจารณา ดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ในเรื่องเดียวกันอีก เนื่องจากเป็นการใช้อำนาจคนละส่วนกัน ดังนั้น การที่ อธิบดีพิจารณารายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงฉบับเดียวกัน แต่มีความเห็นแตกต่างกับผู้ว่าราชการจังหวัด ว่าพฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย จึงเป็นการพิจารณาดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว และไม่เป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำแต่อย่างใด

ข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการ สำนักงานที่ดินจังหวัดหนึ่ง ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยในกรณีมีเงินมัดจำรังวัดขาดบัญชี จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท โดยมีการเบิกเงินและ ถอนเงินสดออกจากธนาคารแล้วไม่มีการบันทึกในบัญชีและรายงานเงินคงเหลือประจำวัน ผู้ว่าราชการจังหวัด จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาจากผลการสืบสวนข้อเท็จจริง แล้วเห็นว่า กรณีไม่มีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยจึงให้ยุติเรื่อง และรายงานมายังอธิบดีกรมที่ดิน ซึ่งอธิบดีกรมที่ดิน (คู่กรณีในอุทธรณ์) พิจารณาตามรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า กรณีมีมูลอันควร กล่าวหาว่าการกระทำความผิดวินัยของผู้อุทธรณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เนื่องจากไม่มีพยานหลักฐานใดสนับสนุน ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ว่ามีการเก็บเงินไว้ที่ตู้নির্যเล็กในห้องการเงินและบัญชี และมีการส่งมอบเงินหลังจากที่ กลุ่มตรวจสอบภายในตรวจพบหลังจากที่เบิกเงินสดมาแล้วประมาณ ๔ เดือน จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง โดยมีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงอีก ซึ่งผลการสอบสวนเห็นว่าผู้อุทธรณ์ กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรง แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ อธิบดีกรมที่ดินจึงสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงได้ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ ก.พ.ค. โดยอุทธรณ์ข้อกฎหมายประการหนึ่งว่า เรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาได้เสร็จสิ้น ในชั้นการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว เนื่องจากจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีมูลอันควรกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย จึงให้ยุติเรื่อง และมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์กำชับและควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ราชการของสำนักงานที่ดินจังหวัดแล้ว คู่กรณีในอุทธรณ์จึงไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ในเรื่องเดียวกันอีก

คำวินิจฉัย...

คำวินิจฉัย

ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการที่ดำรงตำแหน่งในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงเป็นผู้บังคับบัญชาและเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงหรือสืบสวนข้อเท็จจริง ในกรณีมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัย เพื่อหาว่ามีมูลกรณีอันควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้ไม่มีมูลกันควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยจึงให้ยุติเรื่องในชั้น การสืบสวนข้อเท็จจริง และให้มีการกำชับผู้อุทธรณ์และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานอย่างระมัดระวังรอบคอบ และได้ รายงานมายังอธิบดีกรมที่ดิน เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และโดยชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากอธิบดี กรมที่ดินเป็นหัวหน้าส่วนราชการที่ผู้อุทธรณ์สังกัดอยู่ กรณีจึงเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ตามมาตรา ๕๗ (๑๐) ของผู้อุทธรณ์เช่นกัน ทั้งนี้ การที่ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาและให้ยุติเรื่องไปแล้วก็ไม่เป็นการตัดอำนาจของอธิบดี กรมที่ดินที่จะดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ต่อไป เพราะเป็นการดำเนินการคนละส่วนกัน โดยผู้ว่าราชการจังหวัด ดำเนินการสืบสวนข้อเพื่อหามูลกรณีที่มีการกล่าวหาหรือเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญกระทำผิดวินัย ตามนัยมาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนอธิบดีกรมที่ดินได้นำรายงาน ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงมาพิจารณาและเห็นว่ากรณีมีข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะนำมารับฟังได้ว่า พฤติการณ์ของ ผู้อุทธรณ์มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงอีก การที่อธิบดีกรมที่ดิน มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกับผู้อุทธรณ์จึงสามารถกระทำได้และชอบด้วยกฎหมาย ไม่ถือเป็นการดำเนินการทางวินัยซ้ำกับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ข้ออุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น นอกจากนี้ในส่วน พฤติการณ์การกระทำของผู้อุทธรณ์ ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์กระทำผิดจริงตามที่ถูกลงโทษ ดังนั้น การที่อธิบดีกรมที่ดินมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการชอบด้วยกฎหมาย และระดับโทษเหมาะสมกับ กรณีความผิดแล้ว อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น ก.พ.ค. จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

.....
(อ้างอิง : จากเว็บไซต์คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม <https://mspc.ocsc.go.th/> เมนูคำวินิจฉัย ก.พ.ค.ที่น่าสนใจ)